

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منبع: ردگلوب
فرستنده: مجله هفته
۰۶ جولای ۲۰۱۹

"هانگ کانگ" چگونه مستعمره شد؟

با در نظر گرفتن تظاهرات بی‌پایان علیه قانون تحویل در متروپول چینی هانگ‌کانگ، این روزها الحاق مجدد هانگ‌کانگ (مستعمره سابق انگلیس) به چین در ۲۲ سال پیش به یاد آورده می‌شود. متأسفانه اغلب اشاره‌ای نمی‌شود که این منطقه ویژه اداری در دلتای رود «پرل» با ۷,۵ میلیون جمعیت اساساً چگونه به یک مستعمره تبدیل شد.

با در نظر گرفتن تظاهرات بی‌پایان علیه قانون تحویل در متروپول چینی هانگ‌کانگ، این روزها الحاق مجدد هانگ‌کانگ (مستعمره سابق انگلیس) به چین در ۲۲ سال پیش به یاد آورده می‌شود. متأسفانه اغلب اشاره‌ای نمی‌شود که این منطقه ویژه اداری در دلتای رود «پرل» با ۷,۵ میلیون جمعیت اساساً چگونه به یک مستعمره تبدیل شد.

در ماه مارچ ۱۸۳۹ وقتی که یک کمیسار ویژه قیصر «دائوگانگ» در شهر بندری کانتون که امروز «گوانگژو» نام دارد، تجارت تریاک به وسیله تاجران اروپائی (به ویژه شرکت هند شرقی انگلیس) را ممنوع و همین‌طور مبارزه علیه مقامات و مأمورین فاسد چینی را در دستور کار خود قرار داد، اولین جنگ تریاک آغاز شد.

در ماه جون مواد مخدر ضبط شده سوزانده شد و خاکستر آن به بحر ریخته شد. بعد از آن در ماه گست انگلیس نیروی نظامی به هانگکانگ اعزام کرد. در جون سال ۱۸۴۰ کشتی‌های انگلیس دهانه رود «پرل» و رود «یانگتسه» را مسدود کردند. بعد از آن شهرهای دیگر اشغال و نهایتاً در سال ۱۸۴۲ شانگهای و «نان‌جینگ» نیز تسخیر گردیدند.

خلاف این متروپول‌های چینی، هانگکانگ روز ۱ جولای ۱۹۹۷ به جمهوری خلق چین بازپس داده شد. در این زمان تقریباً دو دهه بود که اقدامات گشایشی و رفرم‌هایی که زیر نظر «دنگ شیائوپینگ» آغاز شد، تأثیرات (مثبت و منفی) خود را نمایان کرده بود. برای شکستن حلقه محاصره کامل کشور به وسیله ایالات متحده آمریکا و همپیمانان امپریالیستی‌اش که از ۱ اکتوبر سال ۱۹۴۹ با اعلام استقلال و تأسیس جمهوری خلق چین آغاز شده بود و همین‌طور برای دسترسی اقتصادی به فن‌آوری و سرمایه‌های جهان صنعتی، حزب کمونیست چین مجبور به دادن برخی از امتیازها شد.

از جمله این‌که استرداد هانگکانگ بر مبنای اصل «یک کشور، دو سیستم» صورت گیرد و هانگکانگ تا سال ۲۰۴۷ در درون جمهوری خلق چین از این جایگاه ویژه برخوردار بماند.

به دلیل استقلال سیستم قضائی هانگکانگ، افراد مظنون به خلافکاری را نمی‌توان به سرزمین مادر تحویل داد، مقرراتی که در جهان یکتاست و علاوه بر آن از باقیمانده‌های دوران استعمار است.

همین‌طور جنبش اپوزیسیونی را که در هانگکانگ از طرف واشنگتن و لندن و توکیو مورد حمایت مالی قرار دارد و در جهت خواست‌های اربابان و حامیان مالی خود در جست‌وجوی تقابل کامل با بیجینگ است، می‌توان از بقایای سلطه استعماری نامید. این امر شب سه‌شنبه، هنگامی که ساختمان مجلس به وسیله تظاهرکنندگان خشونت‌گرا مورد حمله قرار گرفت و صحن مجلس ویران شد و پرچم استعمارگران در صحن مجلس برافراشته شد، کاملاً آشکار گردید.

بهتر از این ممکن نبود نشان داد که هدف واقعاً چیست و آن‌ها می‌خواهند به کجا بازگردند.

بعد از این که نقش نمونه و ویتروینی که برای هانگکانگ در سرزمین جمهوری خلق چین در سال ۱۹۹۷ در نظر گرفته شده بود، بی‌ثمر ماند، اکنون اپوزیسیون غربگرا ظاهراً کوشش می‌کند تا هانگکانگ را حداقل حفظ کرده و از این‌رو شهر را مستقل اعلام کند.

ولی این امید امپریالیستی با شکست روبه‌رو خواهد شد: اکنون مدت‌هاست که شهرهای بندری سواحل شرقی جمهور خلق چین از هانگکانگ که روزی مرکز تجاری بود سبقت گرفته اند. بازار بورس و بنادر آزاد نیز هم‌اکنون در شانگهای و دیگر شهرها وجود دارد. هانگکانگ بدون داشتن ارتباط تنگاتنگ با اقتصاد کل چین از نظر اقتصادی قابل حیات نیست.

از این‌رو برای استقلال هانگکانگ زمینه‌ای برای مانور وجود ندارد و رادیکالیزه شدن اپوزیسیون غربگرا نیز قادر نیست تغییری در این وضعیت پدید آورد، چه رسد به حسرت خوردن دوران گذشته که نه فقط توهین بزرگی به مردم جمهوری خلق چین، بلکه تنفرآور نیز می‌باشد.

سرمقاله ارگان حزب کمونیست لوکزامبورگ «لوتزبورگر فولک»

تارنگاشت عدالت

۰۵ جولای ۲۰۱۹